⁊ cura quedaȝ eſt eoꝝ qȝ procreata ſūt. Sȝ intẽ hoīeȝ
et beluaȝ hoc maxͤ inteſt / q hec tm̃ monetur q̃tū ſēſu
ad id ſolū q̊d adeſt. q̊dq; p̃ſens eſt / ſe acōmodat. paulū
admodū ſentiēs preteritū aut futurū. Homo aūt qui
ratiōis ē pticeps p quā cōſequēcia cernit ⁊ cauſas reruȝ
uidet eaȝ qȝ progreſſus q̊ſi antecessiōes nō ignorat. ſimili
tudines cōparat. rebꝫ qȝ p̃ſentibꝫ adiūgit atq; anectit
futuras. facile totius uite curſuȝ uidet. ad eaȝ qȝ degē
daȝ p̃parat res neceſſarias. Eadē qȝ natā ui ratiōis hoīeȝ
conciliat hoī ⁊ ad oratiōis ⁊ ad uite ſocietatē. Ingene
rat qȝ ī p̃mis p̃cipuū q̄ndaȝ amorē in eos qui procreati
ſunt. Impellit qȝ ut hoīuȝ cetus ⁊ celebrari intẽ ſe et
ſibi obedire uellit. ob eas qȝ cauſas ſtudeat parare ea que
ſuppeditēt ad cultū ⁊ ad uictū. Nec ſibi ſoli ſ; coniugi libe
ris ceteris qȝ q̊s caros habeat tueri qȝ debeat. Que cura
exſuſcitat ēt aīos. ⁊ maiores ad rē gerēdaȝ facit. In p̃mis
qȝ hoīs ē p̃pͣa ueri īquiſitio atq; inueſtigatio. Itaq; cū
ſumus neceſſariis negociis curis qȝ uacui / tū auemus ali
quid uidere / audire / addiſcere cognitiōēȝ qȝ reꝝ aut occultaꝝ
aut admirabiliū ad beate bn̄ qȝ uiuēduȝ neceſſariaȝ du
cim9. Ex q̊ intelligitur q̊d uerꝫ ſīplex ſinceꝝ qȝ ſit / id eē na
ture hoīs aptiſſimū. Huic ueri uidendi cupiditati adiū
cta eſt appetitio p̃ncipat9 q̄dā / ut nemini parere aīus bn̄
īformat9 a natura uelit / n̄ precipienti aut docenti / aut u
tilitatis cauſa iuſte ⁊ legitime īperāti ex quo magnitudo aī
extitit. humanaꝝ qȝ reꝝ cōtēptio. Nec uō illa parua uis
nate ratiōis qȝ eſt q unū hoc aīal ſentit quid ſit ordo
quid ſit q̊d deceat / in factis dictis qȝ qui modus. Itaq;